

החזרה של ג'יטית

צילום: צמיר, תעלים החם

ג'יטית: השברע

(ג'יטית): לפני כן

האם החזרה גדלו?

הפאתולוגים קבעו מימצאים אחרים, כאילו הוא מת קודם, התפלאתי מאוד. כי אני דיברתי אתו בשעה הזאת, ואז הרי עוד לא יצא מביתו, וגם לנסוע לאגם מהבית לוקח עוד 25 דקות לפחות.

בפירוש לא ספרתי על שיחת טלפון זו קודם בשום עדות, כי אני חושבת שזה תפקידם של הפאתולוגים להוכיח את האמת.

● על הגט והקשר שלו למועד בואה ארצה:

החלטתי לחזור ארצה לגט, כי אני ניגדה לי שעלי להגיע. בהתחלה חשבתי שאבוא לכאן. יצאתי שבע קודם מאנגליה יחד עם הילדה לפאריס, לנוח שם קצת, ולהגיע אחר כך לתקופת מה לארץ. אבל ברגע האחרון ממש עלה על דעתי שהאז יכול לקבל את הגט לבדו. והתחרתי ברגע האחרון. את אנגליה עזבתי במסדה לבוא ארצה ול- תאם את הגט.

בכל זאת חשבתי, שמכיוון שכבר הוצאתי את הילדה מבית-הספר ומכיוון שאני צריכה לקבל בארץ כסף, אז אק פוץ ואקח את הכסף. זה שהגעתי דווקא ערב הגט זה מיקר.

למנוח התקשתי כי חשבתי שאולי יחזיר לי את הכסף שהוא חייב לי.

● בחקירה נגדית: "אני לא פתחתי תיק לגט, כי אני לא חושבת שזה תפקידה של אשה להגיש בקשה לגירושין. אני לא הצעתי נישור אחתי את המיסמכים של הגט חתומים מאנגליה, כי חששתי שהוא יתאבד, הוא איים בכך. אני לא רוצה התאבדות על המצפון שלי. אתה חושב שצריך לקחת התאבדות על המצפון שלך? ומה עם הلمעלה, אחר-כך? (מצביעה לש- מיים).

● על חקירת המיטרה: במיטרה הם כיבדו אותי בדברים טובים ושוקולד ואמרו לי: "את הולכת למאסר-עולם, ל-30 שנה בשבילך נסדר שיהיה 30 שנה, יש לנו פרוץ טקציה אצל השופטות" כך עלה העניין של 30 שנה ומאסר-עולם.

הם גם הביאו לי ראי ואמרו לי: "תראי כמה שאת מכוערת, כאשר רים האחרים שלי ירצו אותי, לא נשארתי איתך" או אמרתי להם: כאשר אצא בעוד 30 שנה אהיה בת 70, או מישוהו בן 30 ירצה אותי. הם אמרו לי שחילדה שלי לא תרצה אותי, או אמרתי להם ששלושת היל- רים האחרים שלי ירצו אותי, לא נשארתי איתך, או אמרתי להם, על כל שאלה אבי סוררית עניתי בתשובה אכסוררית.

החברים שלי שאצלם הייתי ולא את הכתובת שלהם. אני מודעת לבעיה שזה יוצר. כאשר נחקרתי באנגליה, היה לי עורך-דין. סיפרתי לו את האמת והוא אמר לי: "עם אמת כזאת זה רק ללכת למאסר-עולם". הוא אמר שאף אחד לא יקבל את האמת הזאת, בלי האליבי של החברים. לחצתי עליהם, אבל הם אומרים לי שזו בעיה שלי. אני לא יכולה להאשים אותם. זה עניין של נקיפות מצפון. האמת היא שהם קיימים, אבל לא מוכנים לבוא ולהסביר.

● על אמה: אני לאמא שלי לא מספרת כלום. רק קונה לה שמלות ושולחת לה פרי חים. אני לא רוצה להדאיג אותה. אמא

● בחקירה נגדית:

השומרת בצרפת העידה: לג'יטית חזיה ולא היה נסך.

ג'יטית מבקשת להוכיח שלא לבשה חזיה וכי היה לה נסך

לא חשבתי שאהיה כליכך בלתי רצויה אצל החברים האלה. הבנתי מהם שאני לא הייתי היחידה שאיתה עשו עיסקי מטבע זה.

● על כספו של בעלה ועל כס- פים בכלל: ישבתי בשדה-התעופה לכרי, היה לי רק תיק-קיר בצבע בורדו. היה עליי איזה סכום כסף, אולי 500 דולארים, אבל זה לא נחשב כסף. כשאני מדברת על כסף או רק לסכום העולה על 10 אלפים דולר אני קוראת כסף.

כשנישאתי לבעלי המנוח, לא ירדתי שיש לו רכוש. עד שבאתי לתח- נתימיטרה בארץ, וחקר אותי, לא ידעתי שיש לו סכום כסף גדול בבנק. עד אז חשבתי שהוא חי על משכורת.

● בחקירה הנגדית: מכרתי את הדירה ב-70 אלף דולר והחזיקתי חלק מהכסף בבית. חלק במ- כונת הכביסה וחלק במקום אחר בבית. את היתר החזקתי מחוץ לבית. (ג'יטית מסרבת לספר לבית-המישפט היכן החזיקה את יתרת הכסף. למרות עצת בית-המישפט). המנוח מצא במכונת-הכביסה את 8 אלפי הדולר ולקח אותם. לא חששתי שהוא יכבס את הכסף, כי הוא לא ידע להפעיל את המכונה. למרות שהוא עשה את כל עבודת הבית.

● על שיחת-הטלפון האחרונה שלה עם המנוח: ב-24 שעות לאחר התענייני בקשר לטיסה וגם התקשרתי שוב למנוח. כי עזבתי אותו די מרוכז וברוח קרבית. שששתי שהוא יחשוב שהלכתי לישון אצל אמא ויטלפן אליה ב-2 בלילה. אמי בכלל לא ידעה שבאתי ארצה. אז הרמתי אליו טלפון בערך בשעה 2.40 ודיברתי איתו. כאשר באו ואמרו לי ש-

טו שלו כל הזמן. אחר כך זרקתי אותה. לא תיכף. זה היה בידי כאשר עצרו אותי בצרפת. שם לקחו אותה מתיקי. אחרי שהחזירו לי את התיק, עשיתי בו סדר וזרקתי את הצוואה. אני בדרך כלל עושה סדר בארנק פעם בכמה זמן, מתייקת את מה שחשוב וזורקת את היתר. לא שאלתי אותו מדוע נתן לי העתק של הצוואה. כי הצורה שהראש שלו עובד לא עניינה אותי.

● על אמה: אני לאמא שלי לא מספרת כלום. רק קונה לה שמלות ושולחת לה פרי חים. אני לא רוצה להדאיג אותה. אמא

השומרת בצרפת העידה: לג'יטית חזיה ולא היה נסך.

ג'יטית מבקשת להוכיח שלא לבשה חזיה וכי היה לה נסך

שלי היתה הולכת למיטרה לוא ידעה שבאתי ארצה בפספורט מזוייף. עם אמי אני לא לוקחת צ'נסים.

● על החברים שנתנו לה את ה- כסף, וכיצד הבריחה אותו מהארץ: עזבתי את המנוח בערך בשעה 1 ב- לילה, ואצל החברים הייתי 20 דקות. אצלם הרבקותי את הכסף. הרבקותי את הכסף עם פלסטר, והם עזרו לי להרביק אותו על הגב בפסים. אחר כך ירדתי ולקחתי מונית לשרדה-התעופה. הגעתי לשם בערך בשעה 2.15. אני יודעת מה היתה השעה, מכיוון שהיה לי שעון וש- אלתי מתי יוצאת הטיסה הבאה. הרלפק שמוכרים כרטיסים היה סגור, ואמרו לי שפותחים אותו בשעה 3, וכעת רק 2.30.

השומרת הצרפתיה אמרה שהיא עשתה חיפוש על גופי ותיארה את החד- זיה שלי. אבל אין לי בכלל דבר כזה ששמו חזיה; אני לא לובשת את זה אף פעם. רק כעת אני לובשת חזיה, כי מי שלא הולכת עם חזיה מקבלת רוחות (בכלל נווה-הירצה) או לקחתי חזיה מחברה ואני לובשת אותה.

השומרת גם אמרה שיש לי חזה ק- טן, או הלכתי לרופא של הכלא כדי שימדדו לי את היקף החזה. הרבקותי את הדולארים לגב, כי אני יודעת שיש חיפוש די יסורי בארץ, וחששתי שישאלו אותי יש עליי כליכך הרבה כסף. במיוחד שהייתי בארץ פחות מ-24 שעות. כי למרות שבאתי בפספורט זר, יכולים לחשוד שאני מעבירה את הכסף עבור מישהו. וגם הכנתי לי סיפור, אם ישאלו למה אני עוזבת את הארץ אחרי זמן כל כך קצר. התכוונתי לומר שנגמר לי הכסף ורבתי עם החבר שלי.

אני לא רוצה לתת את השמות של השומרת בצרפת העידה: לג'יטית חזיה ולא היה נסך. ג'יטית מבקשת להוכיח שלא לבשה חזיה וכי היה לה נסך. לא חשבתי שאהיה כליכך בלתי רצויה אצל החברים האלה. הבנתי מהם שאני לא הייתי היחידה שאיתה עשו עיסקי מטבע זה.

תה. חיפשתי בדפדפן את השראה של ג'יטית יוראלוב. הוא שקר אחד גדול, נשארתי עדיין השאלה המושפטית העיקרית - ה- אם הנליחה התביעה להוכיח כי ג'יטית היא שרצה.

יתכן שהיא שקרנית חולנית. י- תכן מאוד שיש לה מה להסתיר ב- פרשה והיא משקרת ללא הרף. אבל כל זה אינו תחליף להוכחה מעבר לספק סביר כי היא היתה במקום הרצח והטביעה את בעלה. יוסף יז- ראלוב במכוניתו.

כבר מהיום הראשון לעדותה של ג'יטית בבית-המישפט ניכר היה כי היא מתענגת על כל רגע. היא ציפ- תה לרצח זה. בו תוכל להשיג מבת-ל- לא שופטיה ולשכנע אותם בגירס- תה. לא שופטיה ונותרת התוססת וה- סטגנית משתלטת עליה ועל עדי- תה. היא משיבה תשובות ארוכות ומסובכות. מעלה דברים שאינם ל- עניין ואינה נותנת דעתה לסימנים ששולח אליה סיגורה. מאיר זיו.

כבר בחקירה הראשית הסתב- כה ג'יטית בתשובות מוזרות. בחו- סר נכסות לתת את שמותיהם של החברים שאצלם היתה ברגעים ה- קריטיים של הרצח. תשובותיה עוררו צחוק והתרגשות בקהל. ש- לוש אחיותיו של בעלה המנוח ישבו בשורה השניה ולא חדלו ל- התלחש ולהביע את דעתן על גיט- תן על שער.

כאשר החל התובע, אברהם טל, בחקירה הנגדית, לא היתה לו עבר- דה קשה. ג'יטית לא ידעה להסביר מדוע הגיעה ארצה דווקא ערב מתן הגט ברבנות, ובכל זאת חזרה ל- חול שעות ספורות לפני כן. היה לה קשה להסביר מדוע נתנס אצ- לה בצרפת סכום גדול בשקלים. ול- עומת זאת לא דיווח כלל סכום גדול בדולארים. ככל שדיברה יותר כך הסתבכה יותר.

למרות שעיקר סיפורה של ג'י- תית נחשף כבר קודם לכן, היה מעניין מאוד לשמוע אותה, ולנסות להבין את האשה הבלונדית המוז- רה הזאת. בניגוד לחווה יערי, לא פגע הכלא בג'יטית. להיפך, כאשר הוסטרה מאנגליה בחורף, היתה ג'י- תית רזה מאוד. עצמות לחייה בל- טו ושערה היה קלוש ודליל. חזה היה קטן ועורה היה חיוור. כיום היא נראית הרבה יותר טוב. היא השמנה, חזה גדל, עצמות לחייה אינן בולטות כליכך. שיערה מבריק ומלא ועורה שזוף.

להלן קטעים מעדותה של ג'י- תית, כפי שנמסרו בבית-המישפט בחקירה ראשית ונגדית.

● עדותה של ג'יטית בקשר ל- וואה של בעלה. שנחתמה על-ידי ידידה יוסף מולר לפני עורכת-הדין נחמה רן:

בערך ארבעה חודשים אחרי הנישור אין. מת אביו של בעלי והתחילו עניי- נים במישפחה בקשר לירושה. הקריאו את הצוואה של האב, ובעלי כעס מאוד, כי רצה שיקנו רירה לאמו. היתה אז אודיה כזאת של צוואות, והוא החליט שהוא רוצה לכתוב צוואה. הוא ביקש מצבי שאתעניין בעורך-דין קרוב הב- יאנני יודעת אם הצוואה היתה באר-